

REVISTA ORĂŞTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România şi străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un şir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. şi timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât şi pentru insertiuni, sînt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăştie (Szászváros).

Adunarea de mâne.

Ce însemnează ea?

Ce ne dovedeşte ea în cea din urmă a sa analiză?

Că putere de viaţă bate încă în vinele şi inimile poporului nostru român din această ţară, şi că frumos e numărul acelor bărbaţi în mijlocul nostru, care au credinţă şi nădejde în viitorul neamului românesc din aceste părţi!

S'au aflat şi se mai află, e drept, şi între noi Români oameni sêraci cu duhul, cari fie că nu-'s în stare să străbată mai departe cu mintea lor, fie că nu se pot ridica peste interesele lor înguste, pe care apoi le pun totdeauna mai presus de toate, aşadar' ori de proşti ori de nemernici, ei nu se pot avênta la această credinţă şi nu pot încape în inimile lor această nădejde, şi dacă ei ar fi dătătorii de măsură în viaţa noastră publică, am pune cu toţii arma la picior şi am pleca capul ca... să nu ni-'l taie? — ba tocmai ca să ni-'l taie sabia!

Nu am mai face nimic, nu ne-am mai interesa nici doar' de trebuinţele zilei de azi, decum să ne mai îngrijim şi de cerinţele zilei de mâne şi poimâne! Şi atunci cei-ce de atîta vreme şi atât de tare însêtoşează după noi şi după ale noastre, ar iubila, s'ar aduna în horă infernală în jurul nostru şi ne-ar cânta probodul vieţii noastre culturale şi naţionale.

Căci e uşor să stingi viaţa în cel-ce nu mai ţine la viaţa sa, dar' trebuie să fii cu ochii în patru faţă de cel-ce are credinţă în sine şi stă gata în toată vremea şi între toate împrejurările să 'şi-o apere!

Mulţumită lui D-zeu însê, bărbaţii cari au înîrîurire asupra vieţii publice a neamului nostru, n'au fost nici-odată şi nu sînt nici azi lipsiţi de credinţă în viitorul frumos al acestui neam, şi, în urmare, nici nu-'l îndeamnă la plecarea capului, ci chiar la ridicarea lui tot mai tare şi tot mai mîndru!

Ei să silesc ca tesaurile noastre naţionale, nu numai să nu fie lăsate perzării, ci chiar să le creştem şi înmulţim! Nu numai că să ne mulţumim trebuinţele zilei de azi, dar' să ne şi pregătăm, ca ziua de mâne, mai înaintată, mai bogată în trebuinţe, să ne afle şi ea gata!

Aşa gândesc şi în acest înţeles îşi îndreptează lucrarea lor oamenii cu credinţă în viitorul scumpului neam românesc!

Şi în şirul falnic al acestui fel de oameni strălucesc, fără de îndoială, şi plâsmuitorii «Societăţii pentru fond de Teatru naţional român», şi toţi cei-ce de 30 de ani acum, au ţinut mereu sus, între împrejurări mai mult maştere decât prielnice, steagul acestei Societăţi!

Ca pe atari, luptaci stăruitori pentru întruparea unei nobile dorinţe, îi salutăm cu căldură în mijlocul nostru şi atât lor, cât şi tuturor celor-ce poate până acum au stat departe de această societate,

dar' acum să apropie de ea, vin să-'i deo onoarea şi spriginul, şi ca atari intră şi ei în mîndrul alaiu sub steagul mîndru, — le urăm din inimă:

Bine aţi venit între noi, şi cu succes strălucit încununare Dumnezeu munca Voastră nobilă peste tot locul!

PILDĂ BUNĂ

Sîntem veseli a putea vesti, că inteligenţa română, atât din Orăştie, cât şi de pe aiurea, nu a rămas nepăsătoare în faţa apelului ce s'a făcut la adresa ei în favorul „Societăţii pentru Fond de teatru naţional român”.

O secţiune constituită din sinul comitetului pentru câştigare de membri la Societate, (dnii Dr. R. Dobo, Petru Belei şi I. Branga) au deschis în zilele acestei săptămîni o listă de subscriere pentru fond, şi ea a avut un frumos rezultat. Au subscris următorii dñi următoarele sume.

Dr. Ioan Mihu . . .	250 fl. — cr.
»Ardeleana« . . .	100 » — »
Ioan Mihaiu . . .	100 » — »
Dr. A. Muntean . .	50 » — »
»Societatea rom. de lect. din Orăştie	50 » — »
Dr. S. Moldovan . .	5 » — »
Dr. R. Dobo . . .	5 » — »
Samoil Popovici . .	5 » — »
Ioan I. Vulcu . . .	5 » — »
S. Corvin sen. . .	5 » — »
Dr. St. Erdélyi . .	5 » — »
Aurel P. Barcianu .	5 » — »
Dr. Ioan Popu . . .	5 » — »
S. Corvin iun. . .	5 » — »
George Baci . . .	5 » — »
Ion Lăzăroiu . . .	3 » — »
Ioan Moţa	3 » — »
Petru Belei	3 » — »
Laurian Bercian . .	2 » — »
Petru Bariţiu . . .	2 » — »
Romul Nicoară . .	2 » — »
Simion Vlad . . .	2 » — »

Laolaltă . . . 617 fl. — cr.

Pe când încheiem foaia, subscrierile se urmează încă.

Pentru orientare însemnăm, că cei-ce solvesc 100 fl. ori mai mult, sînt membri fondatori, cari dela 50 fl. în sus, membri ordinari pe viaţă, cari dela 5 fl. în sus membri ordinari, cari sub 5 fl. sînt ajutători.

Aceeaşi secţie a trimis liste, puţine, şi în alte părţi, cu rugare pentru contribuiri în favorul Societăţii din incidentul adunării dela Orăştie.

Şi rugarea a avut rêsunet.

Din **Făget** au sosit deja contribuiri dela dnii: Sebastian Olariu 5 fl., Toma Haneşiu 5 fl., Dionisiu Feneş 5 fl., Alexiu Gaiţa 5 fl., Inocenţiu Bogdan 2 fl. Total 22 fl.

Din **Bozeş** (comună peste Murş dela Orăştie) au sosit dela: d-na Eugenia Cristea 2 fl., d-şoara Leontina Muntean 1 fl., Rozalia Balşan 1 fl., Sofia Săbău 50 cr., Vasilie Popa 1 fl. Total 5 fl. 50 cr.

Adaose şi sumele aceste la cea de mai sus, s'au adunat până acum deja în favorul fondului Societăţii de teatru **644 fl. 50 cr.**

Aflăm apoi că în comuna **Şibişel** s'a adunat dela popor, o sumă frumuşică prin dl preot **Ilie Popovici** şi învăţătorul **Victor Opoiu**.

Tot asemenea şi prin alte comune s'a adunat şi se adună. Vom da seamă la timpul seu, amintindu-le cu laudă.

Dela gimnasiul din Brad.

La 21 Maiu v. reprezentanţa gimnasiului inferior român gr.-or. din Brad şi-a ţinut, ca în toţi anii, adunarea sa.

S'au cetit rapoartele *Comitetului* gimnasial, a *Direcţiunii* gimnasiale şi s'a dat absolutoriu episcopiei.

Fiind să se întregească comitetul, a fost reales cel vechiu.

A eşit la iveală din rapoarte, că institutul înaintează în toate privinţele frumos, fiind el mare norocire ţinutului.

Ar fi de mult folos pentru înaintarea culturală a noastră, să se deschidă şi clasele următoare ale gimnasiului, lucru ce îl doresc toţi, dar, care nu se poate duce în deplinire din lipsa de mijloace!

S'a ridicat parastas pentru pomenirea binefăcătorilor acestui preţios aşezământ cultural.

La parastas, afară de tinerimea şcolară în frunte cu corpul profesoral, a luat parte inteligenţa din loc şi popor mult, servind trei domni protopresbiteri: *Vasile Dămian* (Brad), *I. Groza* (Halmagiu) şi *C. Gurban* (Buteni) cari, potrivit făgăduinţei lor de mai nainte, au venit pe această zi la Brad, arătându-'şi prin asta interesul şi dragostea faţă de românescul institut.

Cântările bisericeşti le-a executat corul gimnasial din Brad.

Părintele Gurban a dăruit museului gimnasial, nişte lemne şi oase *petrificate*, de mare preţ pentru istoria naturală.

(Planul cu venirea corului dela Cil, a rămas neîmplinit din cauze neprevăzute, dar' mai ales pentru intrigile preotului local din Cil, care, vorbindu-să despre eventuala venire a corului, nainte de-a fi »consultat« întăiu el, s'a »îndignat« şi a făcut greutăţi! Aşa apoi s'a părăsit ideea, din lipsa de bunăvoinţă).

Principele României bolnav.

Sîntem fericiţi a putea da veşti de tot bune despre întoarcerea spre bine a sănătăţii Alteţei Sale Principelui Ferdinand, moştenitorul tronului român.

Deja pe când medicul *Dr. Heyden* din Berlin a sosit la Bucureşti, grija medicilor români îl scosese pe principe din primejdie. Învăţatul neam, ascultând cum au umblat medicii români cu bolnavul, i-a lăudat pe aceştia foarte mult pentru chipul deservit de un în care au tractat boala. Aceasta a fost foarte înveselitor pentru doctorii omâni şi a întărit şi mai mult încrederea vrednică cu care curtea şi capitala i-a onorat şi până acum.

În timpul de faţă îndreptarea sănătăţii Principelui merge atât de bine, înăţ medicii îl lasă să vorbească trei ore pe zi. Pofta de mîncare încă a început să se arăte, ear' puterile cresc vîzînd cu ochii. Deocamdată mîncă numai apte, bulion, chocolată, şampanie şi vin negru de Rin. În săptămîna viitoare a începe a mîncă şi carne.

Bucuria asupra acestei îndreptări spre bine se arată din toate părţile. Regele Carol întru amintirea însănătoşerii A. S. legale Principelui Ferdinand a lăsat a biserica din curtea Castelului Coto-

ceni, zidită în 1645 de Şerban Vodă Cantacuzino, să fie reconstruită după modelul bisericii „Domniţa Balaşa”, cea mai frumoasă biserică în România! Cheltuielile se vor coperi din partea M. S. Regelui.

Din toate părţile ţerii şi din afară de ţeară, sosesc mereu telegrame la palat, în cari poporaţiunea îşi arată bucuria pentru însănătoşarea apropiată a Augustului bolnav.

Împăratul *Wilhelm* din Germania a trimis o telegramă foarte călduroasă şi lungă Principesei Maria, de mulţumire pentru însănătoşarea Principelui. Între altele Împăratul îşi exprimă *admiraţia pentru poporul român*, care s'a arătat cu atîta căldură faţă de suferitorul Principe.

Toţi ministrii ţerilor străine aflători în Bucureşti au fost însărcinaţi de guvernele lor, să exprime guvernului român bucuria lor, că Moştenitorul Tronului român a intrat în calea însănătoşerii.

O înaltă măgulire.

De când Alteţa Sa Principele de Coroană al României este bolnav, A. S. Principesa Maria, soţia lui, veghind lângă dînsul a avut privilegiu să vadă în ce chip strălucit poporul român 'şi-a arătat alipirea sa din toată inima către familia domnitoare şi moştenitorii sei. Fiecare veste de pornire spre rău a boalei, îi strîngea inima, şi fiecare veste de bine îl făcea să ofteze mai uşor, de bucurie. După-ce ştirea despre greutatea boalei a străbătut, poporul capitala a pornit cu miile spre palatul dela Cotroceni, şi plin de grije şi întristare, ca-şi-cum inima lui ori pînă ele lui ar fi greu zăcînd, străjuia palatul cu scumpul bolnav. Câte 10, 15 ba chiar şi 20 de mii de oameni se adunau peste zi, ca roiul speriat în jurul matcei sale primejdite, şi nici noaptea nu putea nimeni îndepărta de acolo mulţimea.

M. S. Regele în ziua când peste punctul cel mai înalt al primejdiei se trecuse, eşind dela bolnav, cu ochii plini de lacrimi şi mai înviorat totuşi, vîzînd marea mulţime ce gemea în jurul scărilor palatului şi în curtea şi grădina lui, mişcat de atîta arătare de alipire, n'a mai aşteptat ca alţii să deo acestui popor iubitor şi setos, ştire despre starea boalei, ci însuşi a dat veste mulţimei prin cuvintele:

„Merge mai bine!”

„Să trăiască!” a rêsunat prelung şi plin de bucurie din marea mulţime.

A. S. Principesa Maria, care a vîzut şi ea această arătare nesfîrşită, a zis în una din zile Marei Duce de Hessa, sora Principelui, următoarele:

„Cînd am luat de soţ pe Principele Ferdinand, am spus că mă simt mîndră de a deveni Romîncă. Astăzi, în urma arătărilor de iubire ale Romînilor în zile atît de crude, mă simt şi mîndră şi fericită, şi simţementul de recunoştinţă şi devotament către noua mea patrie, va fi de aici înainte fără margini!”

A înfundat'o!

Cetitorii nostri au știre despre împrumutul de 106.000 fl. pe care și congregația comitatului Arad, a hotărât să-l iee pentru școlile de stat din comitat, după chipul și asemănarea împrumutului de același fel al comitatului nostru.

Acum de-odată vine vestea, că ministrul de culte, și-a revocat de-ocamdată îndrumarea ce-o dase comitatului Arad să facă acel împrumut. Poate nici n'o să mai revie asupra ei, și n'o să facă împrumutul.

Știm că Românii din Arad, membri în congregație, au protestat bărbătește, în frunte cu domnii Veliciu, Mangra, etc. contra hotărârii luate de congregație de-a face împrumutul. Foile ungurești strigă acum în gură mare, că «ministrul însă nu de frica Românilor, și a protestului lor și-a ridicat porunca»!..

Oare însă nu cumva însăși această scuză grăbită a foilor maghiare, arată cel puțin că și protestul Românilor s-a fi fost care l'a hotărât pe ministru să înfunde chestia? Noi sîntem aplicați a crede că da, și scoatem cazul la iveală ca o încurajare a Românilor de pretutindenea la luptă în congregații!

'Și-au făcut dreptate!

E răbdător poporul român, de mai răbdător puțin alții ca el. Adesea *prea răbdător!* O știu asta micii tirani puși în țeară la noi să-l cârmuiască, și de aceea vezi adesea pe câte un netrebnic de solgăbiru ori notar ori scriitor de notar, îngăduindu-și față de acest popor, cele mai mari obrăznicii și volnicii.

Uneori însă se gată și îndelungă-răbdarea Românilui, și atunci vine treaba să-și facă el dreptate, și apoi se împlinește cuvântul că: vai de acela, care a căzut pe mâna poporului când el își face dreptate!

Așa s'a întâmplat Vinerea trecută (4 Iunie n.) în comuna Sălașul-de-sus (comitatul nostru). Era acolo un notar Bállia László, un om rău și putred în sufletul seu, bețiv și doritor de gălceavă. De multe-ori a scos el din răbdare poporul prin purtarea sa încrezută și tirană, până săptămâna trecută s'a umplut cupa. Eșise mare valea. Cei-ce

cunosc satele, știu că în calea «Vălișatului» când ea ese furioasă în urma unei ploi mari ori rupei de nor, nu cu un sat, dar' nici cu zece nu te poți pune! Notarul însă, beat ca de regulă, căpătase voe să... oprească valea! Satul era, ca la astfel de privilegii, adunat grămadă pe lângă apă. El, notarul, haid să se pună pe lucru. A început să dea porunci ca oamenii să-și aducă unelte și să se pună la ridicat de stavile apei! Oamenii unii au spus că nu pot, că au să alerge să-și apere casele, alții să fugă la vitele de pe dealuri să vadă de ele. Notarul s'a «înfuriat», a început să facă larmă, să împingă pe oameni cu sila, că doar' el «poruncește» și porunca lui trebuie împlinită! Și harță și ceartă, și încăerare, și poporul și-a pierdut cumpătul și a prins pe certărețul «representant al puterii publice», și cu «putere privată» l-au bătut foarte rău! A primit mai ales trei lovituri de moarte, și multe altele mai ușoare. Nenorocitul a și murit după 3 zile.

Pentru descoperirea celor vinovați cari l-au dat loviturile, a eșit în comună o comisie căreia i-s'a trimis asistență militară o companie de infanterie dela Orăștie.

E trist, foarte trist, că acești mici zbiri, lipsiți (onoare excepțiilor!) de o cultură adevărată, orbiți de încredere și ură față de bietul popor, îl împing prin purtarea lor obraznică la fapte nesocotite ca și acestea, după care apoi au să sufere zeci și sute de inși! Nu ai însă cu cine te înțelege! În prea multe locuri par'că se caută cu luminarea la punerea de notari prin satele noastre, oameni fără suflet, fără cultură, fără tact! Așa apoi nici că te poate prinde prea mare mirare de întâmplări triste ca cea dela Sălașul-de-sus!

Pustiirile apelor mari

cari s'au revărsat săptămâna trecută aproape pretutindenea, sînt foarte mari. Din toate părțile țării vin vești cari de cari mai fioroase, despre zeci de case dărîmate, cari erau mai aproape de ape, ba despre părți întregi de comune, măturate de pe fața pământului. Din Vințul-de-sus, bunăoară, a rămas abia a treia parte, ear' 2 din 3 părți le-a luat poavoilul dintr'una în urma unei groaznice rupei de nor noaptea, și le-a dus în Mureș: case întregi, grajduri cu vite, mobile, clăi de tîn, tot-tot, de era o minune să le vezi în dimineată plutind pe alvia apei!

Comitatul nostru n'a rămas nici el ferit de mari pagube. În Orăștie vre-o 15 case a unor oameni sêraci, în țigănime, au fost stricate. La Ilia Murășul a făcut stricăciuni. În Deva părțile mai joase ale orașului au plutit în apă. Intre Uricani și Jili apa dela Sălașul-de-sus a dus vre-o 6 poduri cu sine, și la Hațeg a făcut mari pagube. Îndeosebi vite multe au fost potopite peste tot locul.

Treburile bisericesti.

Credincioșilor bisericii gr.-or. române din tcaetul vacant al Orăștiei, li-s'a adresat următorul:

CIRCULAR

cătră clerul și poporul ortodox din tractul protopresbiterial al Orăștiei.

După-ce onorabilul protopresbiter al tractului Albei-Iulie, Nicolau Ivan, în urma instituirii sale de controlor la cassa archidieceșană și de referent în gremiul consistorului archidieceșan, a renunțat la oficiul seu protopresbiterial și la misiunea provisorie, care o avea ca administrator al tractului Orăștiei: consistorul archidieceșan a aflat de bine a însărcina și cu administrarea tractului acestuia pe alesul și denumitul protopresbiter al tractului Sebeșului, actualul administrator al aceluia tract, onorabilul ppresbiter Sergiu Medean, instituindu-l astfel în mod provisor de administrator protopresbiterial al tractului Orăștiei.

Care instituire o fac cunoscută Vouă, iubiti cler și popor ortodox al acestui tract, cu îndrumarea: ca numitului nou administrator să-i dați respectul și ascultarea cuvenită, și în toate afacerile, cari cad în sfera de activitate a oficiului protopresbiterial, de acum înainte cătră același administrator protopresbiterial să vă întoarceți, împărțându-vă tot deodată binecuvîntarea mea archiepiscopalească.

Sibiiu, din ședința plenară a consistorului archidieceșan, ținută la 12/24 Maiu a. c.

Miron Romanul,
archiepiscop.

Dr. Elie Cristea,
secretar.

Pe temeiul acestui circular, pe Sâmbăta trecută (5 Iunie n.) s'a conchemat la Orăștie membrii sinodului protopopesc și s'au înfățișat dnii Nicolau Ivan, fostul administrator și Sergiu Medean, nou numitul administrator. S'a ținut întâiu ședința scaunului protopopesc dându-se noului administrator în seamă cancelaria și actele; ear' apoi sinod protopopesc, fiind de față peste 30 domni preoți din tract și mai mulți învățători.

Dl protopop N. Ivan a mulțumit în cuvinte alese, clerului tractual pentru spriginul

ce l'a dat în timpul cât a administrat aici; își arată bucuria că a putut îndeplini unele lucrări de tolos pentru biserică și școală, și a putut pune la cale altele ce rămâne să se termine în viitor, și promițînd că și dela noul seu post cu drag își va aduce aminte de clerul acestui tract și-i va da bucuroș sprigin când ar avea lipsă de e. Recomandă pe noul administrator și roagă preoțimea să-i dea și dînsului tot ajutorul putincios ca să poată duce la bine afacerile bisericii.

Dl preot Ilie Popovici în numele preoțimii mulțumește fostului administrator pentru iubirea și zelul ce a dovedit în conducerea treburilor bisericii din tract, și-i urează ca mult să poată lucra și din noul post spre binele bisericii.

Dl protopop S. Medean a rostit după acestea d-sa câteva cuvinte în care își cere spriginul clerului până la alegerea noului protopop definitiv, și nădăjduiește altfel că administrarea d-sale va fi cât mai de scurtă durată, dorind ca postul de protopresbiter să fie definitiv întregit cât mai iute.

Vorbirile au fost primite cu calde urări de »să trăească«.

După sinod preoțimea cu domnii protopopi în frunte, a mers de a luat parte la un prânz comun în onoarea dîșilor, în otelul »Leul de aur«. S'au ținut în decursul prânzului, petrecut foarte familiar și plăcut, și mai multe vorbiri. Întăiu a vorbit dl prot. Ivan pentru E. Sa Metropolitul, cap al bisericii, apoi a fost d-sa felicitat că a înaintat la un post mai înalt ca cel de până aci, a fost salutat noul administrator; s'a închinat pentru preoțimea tractuală, etc.

Un suflet de Român!

Dl învățător George Făgărășan din Tiur (lângă Blaj), unul dintre învățătorii nostri cei mai curagioși, avînd inimă de a lua parte și la mișcările politice ale aprinșilor ani din urmă, întrucât drepturile sale de cetățean i-au dat voe, a căzut, ca atâți alții, jertfă acestui nobil curagiu. A fost tras în judecată și osândit pentru «ațîțare» contra nației atotputernice. Și grea pedeapsă i-s'a dictat, dar' bărbat a rămas în fața osîndei! După-ce toate recursurile i-s'au respins, Marți în săptămâna asta a intrat în temnița din Seghedin pe un an și jumătate! Nainte însă de a se închide pe atîta vreme, el, cu data de Dumineca trecută, adresează cătră frații

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Primăvară.

Freamăt lin de primăvară
Pacea-adîncă o pătrunde,
Ear' pe noi, la dulci săruturi
Ramul verde ne ascunde.

Ce frumoasă-i eară lumea!
Tot s'avîntă, înflorește;
Blînde vînturi parfumate
Fruntea noastră corește.

Ochiul tău tăcut se perde
Peste mîndrele hotară,
Și ca 'n vis buzele-ți roșii
Șoptesc vesel: primăvară...

Traian.

Norocul culegătorului.

A fost odată un băiat sorman; și făcîndu-i-se Maicii Precestei milă de el, s'a prefăcut călugăriță și i'a eșit înainte când bătea el hoinar drumurile.

— Mă bătește, ce tot umbli tu, de colo până colo, fără rost? Uite, o să vie iarna; tu n'ai părinți, adăpost n'ai, haine nu, n'ai de nici unele... Vrei tu să te procopsești?

— Vreu, sărut mîna, maică...

— Atuncia... vino cu mine.

Și a plecat băiatul după maica stăriă. Ea l'a dus la o tipografie și l'a băgat ucenic; i'a dat ceva mărunchi pentru covrigi, l'a blagoslovit și s'a dus.

A început atunci pentru băiatul sêrac fieușul jugului vieții: vînzarea puterilor de zi pe o bucăciță de pâine pe mîne, de mîne pentru poimîne, și așa tot mereu, muncă sdrobitoare cătu-i ziulica de lucru, de sêrbătoare, ba și de Duminecă până 'n amea; asprimea celor mari; ușoare greșeli plătite u vorbe și lovituri prea grele, și silință nîodată rîsplătită cu o vorbă bună măcar, și dureri de dinți prăpădiți de otrava plumbului, și usturături de urechi trase la corectri date prost... și câte și mai câte... Avea te ce să mulțumească maicei stărițe, nu-i vorlă, Dar'... le-a răbdât toate.

A crescut băiatul canonit și muncit și a ajuns, după ucenicie, culegător. Și a statel așa lucrător multă vreme, și multă și gra. Intr'o seară, amărît rău de sêrăcie și ose-neală, tocmai când trecea să se ducă acasă pe drumul pe unde se 'ntâlnește în copilăie cu maica stărița, și-a adus aminte cu dorși cu obidă de ea, și așa s'a gândit de adăc la dînsa, că numai eacăt-o înaintea lui, tt așa de blîndă și de tristă ca și odinioară, tot așa de tînără și de frumoasă de par'ă nu trecuseră valurile vremii și peste ea a peste toată lumea.

— Te gîndeai la mine?

— Da, maică, mă gîndeam la Sfinția Ta, că tare 'mi-e sufletul acrit și m'am săturat de mă chinuesc atâtea ciasuri pe zi și s'eu procopesc toată vieța... și-mi dam cu coteala că Sfinția Ta trebuie să ai trecere n lumea asta...

Dar' maica stărița zimbi cu mîhnire și tăia vorba cu bunătate:

— În lumea asta? nu prea am trecere dela o vreme.

— Și de aceea vream să te rog, zise lucrătorul, să-mi faci și mie rost de vre-un noroc mai bun.

— Să vedem... să mă rog poate de fiu-meu.

— Da ce e fiul Sfinției-Tale? are vre-o putere?

— Apoi del eu așa gîndesc... Da ce ai vrea tu?

— Știu eu? aș vrea să nu mai lucrez așa de mult pentru atît de puțin câștig.

— Bine, zise maica stărița... Atuncia, dacă-i așa, o să mă rog de fiu-meu să te norocească. Și ridică ochii ei sfinți și dulci cum îi cerul senin, în sus și zise:

— Fiiul meu, fiul meu! fă-mi pe gînd și dă omului ăstuia năcăjit, că e omul nostru, ce mă rog eu: scutește-l de atîta obo-seală, și dă-i și lui un dar: pentru fiecă bîrfire ce a trecut prin degetele și prin vîngalacul lui: căte trei parale, căte două pentru fiecă minciună și căte o para pentru fiecă două nêrozii.

— Aoleu! maică, zise culegătorul, ear' cu paraua? vîd eu că tot neprocopsit o să rămân.

— Taci tu, răspuse ea, și aibi credință, vorba fiu-meu: credința ta te va mîntui... Noapte bună.

— Noapte bună, maică!

Și s'a dus maica stărița.

Lucrătorul a pornit și el spre casă. Când s'el între, ce s'el vază?... Nevastă-sa, că uitasem să vă spun, de grabă ce-mi-e să isprăvesc, că se însurase, nevastă-sa aprinsese o sumă de luminări și topăia prin odaie singură.

— Ce e femeie? zise omul; ce? ai nebulă de joci tontoroii singură fără flașnetă macar?

Aș! femeia n'auze, nu vede: dă-i nainte! ba încă sare și-l ia de gât și pe el și-l tîrește și-l învîrtește, dă-i la dreapta, dă-i la stînga, mă rog, ca nebunii, până-ce cad amîndoi pe căte un scaun gătîind. Bietul om începe să-și facă cruce ca de alte alea:

— Să știi că 'mi-s'a smintit femeia de năcazul sêrăciei!

După-ce s'a mai odichnit ea și a rîsuflat nițel, s'a sculat de pe scaun și zor-nevoe să-l ia ear' la dans. El, de frica tontoroiiului, sbuchi pe ușe-afară! Ea după el... și-i spune toată pricina veseliei ei, că pe la toacă se trîntise puțin obosită de spălatul rufelor și i-se arătase în vis Maica Domnului și-i zise:

— Femeie, să scobești cu un cuțit sub vatra din tindă, și o să găsești acolo o oală, și ce-o fi în oala aceea al vostru să fie.

— Și uitel zice nevasta, și ridică plapuma... Ce să vezi? Poli, galbeni, patace, bănuțe, franci, hîrtii de 20, de 100, ba și de 1000! pe care le vîrșase din oală în pat.

Și astfel s'a procopsit culegătorul nostru și a mulțumit maicei stărițe că-i menise așa de bine.

Pe urmă, mai tîrziu, i-s'a deschis lui capul și s'a dumerit cine s'el fi fost călugărița, că aici stătuse putere dumnezească la mijloc și că el se procopsise așa, fiindcă de atîta amar de vreme era culegător la un ziar mare cotidian (unde se vede că multe șor fi străcurat de alea de rîscumpărat).

Trei parale bîrfirea, două minciuna și nêrozii... două de-o para.

I. L. Caragiati.

sei învățători următorul călduros și românesc

Cuvânt de adio.

Târ, 6 Iunie n.

Stimați frați și colegi! A sunat ora de plecare, glumă nu mai este.

Cu ziua de Marți, 8 Iunie, voi părăsi Ardealul, lăsând o soție iubitoare și o fiică dragălașă, veduvă și orfană, pe timpul de un an și jumătate!

Nu mă supără, fraților, absolut nimica! Din contră mă încântă că știu că pentru poporul meu român, pentru scumpa națiune română le suferim!

Vă asigur, fraților colegi, că: acele zidiri, acea celulă mută, pe mine nu mă înspăimântă, căci de acolo cred că o să capăt puteri nouă, ca cu atât mai cu tărie, la reînnoirea mea, să pot mai mult lupta pentru cultură și morală în mijlocul poporului și al națiunii mele române.

N'am voit, fraților, să calc legea colegială și să nu vă zic un adio pe un an și jumătate.

Până la revedere, salutările mele cordiale.

Al vostru coleg și frate de suferință:

George Făgărășan, inv.

*

Tot acolo se află, închis pe 6 luni, dl. Ioan Neagu, preot în Gladna-română (Bănat), pentru pretinsă »ațitare« la ură contra »nației«. Aflăm că d-sa o duce mai rău, fiind om sêrac și trebuind să trăească numai cu ce i-se dă de stat: mâncare rea.

Trimitem iubitorilor frați prinsoneri sincere doriri de bine, ca sănătoși și cu pace să poată trece greaua pedeapsă cu care au fost isbiți pentru curata lor iubire de neam și apărare a lui!

Alegere de protopresbiter.

În cauza alegerii de protopresbiter gr.-or. al tractului Orăștiei, dl. Ioan Papiu, comisarul consistorial pentru alegere, a adresat următorul:

CIRCULAR

cătră toți P. T. Domni membrii, clericali și mreni, ordinari și extraordinari ai sinodului protopresbiterial gr.-or. din protopresbiteratul Orăștiei.

În considerarea multelor greutăți împreunate cu punerea în miscare a aparatului din organismul protopresbiteratului la întrunirea corporațiunilor constitutive, spre a-mi putea împlini onorifică misiune de a conduce actul alegerii de protopresbiter al tractului Orăștiei, la însărcinarea Preavenerabilului Consistor archidieceșan dto 9 Aprilie a. c. Nr. 1993 Plen., am onoare a convoca comitetul și sinodul protopresbiterial la locul central în orașul Orăștie.

Comitetul se va întruni spre îndeplinirea agendelor prescise în §. 14 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, Marți în 3/15 Iunie a. c. după amiază, în localitatea destinată pentru ședințele acestuia.

Sinodul protopresbiterial electoral, în virtutea §-lui 15 al acelui regulament, conform §-lui 51 combinat cu §. 42 din »Statutul organic«, este convocat pe Mercuri în 4/16 Iunie a. c. la 11 ore a. m., în localitatea ce se va designa în fața locului, după celebrarea sfintei liturgii cu chemarea Sfântului Duch în biserica parochială gr.-or. din acel oraș, la care sînt invitați a participa toți membrii sinodului.

Sibiiu, 20 Maiu (1 Iunie), 1897.

Ioan Papiu m. p.
protopresbiter, comisar consistorial

CORRESPONDENȚĂ

Examen.

— Iunie 1897.

În 25 a l. c. v. s'a ținut examenul cu băieții de școală din comuna Mada, protopresbiteratul Geoagiului, despre care, potrivit dorinței poporului și a mai multora cari se interesează de afacerile noastre școlare, vin a scrie onoratei redacțiuni pe scurt următoarele:

Ca comisar la examen a fost numit, din partea șefului tractual, părintele Iosif Bogdan, cu acea însărcinare, ca să invite la examen și 2 învățători străini. D-lui a invitat pe dl. Vasiliu Fina, inv. în Săcărâmbu și pe dl. I. Lucăcel, inv. în Balșa. Cel dintâiu a venit, al doilea nu. Numărul elevilor de față a fost 15. Obligați de școală 78. Învățător Alexandru Boldor.

Examenându-se copiii din puținele obiecte propuse, s'a aflat un rezultat „îndestulitor“.

De încheiere părintele Bogdan în cuvinte alese a mulțămît comitetului și poporului adunat, pentru participarea la examen, punându-le totodată la inimă iubire și interes mai mare față de școală, așa, ca la alt examen, să se vadă roade mai bune ca de astădată.

Să dea Dumnezeu!

V.

Palatul dela Cotroceni.

La capătul Bulevardului Elisabeta, departe, dincolo de cheiul Dâmboviței, în mijlocul unui parc ca din povești, se află Palatul Cotroceni, altă-dată reședința de toamnă și de primăvară a părechii regale române, azi reședința continuă a prințului și prințesei României.

E încântător parcul și castelul acesta, și când te afli în inima Bucureștiului, la celalalt capăt al marelui Bulevard, capăt ce dă în Calea-Victoriei, și lași ochii să pătrundă zarea ce se întinde spre Cotroceni, par'că prin ceață îți apare reședința viitorului rege, sus în culmea unui deal, după-ce șinele tramvaiului electric, coborînd o vale și urcând o colină, se apropie din ce în ce una de alta, cu cât se depărtează de ochiul omenesc, și peste ele vine lunecând, fulger, vagonul schînteind, și ziua și noaptea.

Te uimește poziția încântătoare a castelului, și minune de arhitectură este el, ascuns între pomi și flori, minune cu atât mai dragă nouă, că restaurarea lui este lucrarea unui măestru român, arhitectul Gotearean din București. E cu neputință de descris, în scurte cuvinte, în locul rezervat aci, bogăția și din afară și dinăuntrul Castelului, și trebuie o cunoștință deosebită pentru a înșira podoabele de artă cari sînt asvirlite, ici și colo, cu o îmbelșugare cu adevărat orientală.

Pe cât de modest e palatul regal din mijlocul zgometosului și fâlnicului »Pod-al-Mogoșoaei«, pe atât de pompos e Castelul din mijlocul singurătății Cotrocenilor.

Și numeroasele casarme din apropiere, și întinsul câmp de defilare al viitorilor eroi, și biserica din curte, par'că te-ar face să re-țrești, cu gândul, o clipă din viața Evului de mijloc, liniștită, retrasă în evlavie, și setoasă doar' de vitejii.

Aci, iată câțiva ani, de când, adevărat castelan, zelos doar în studii, trăește în tihnă, cu familia-i iubită, Principele Coroanei române, modest, conștientios în datorii, dorind aproape să fie uitat.

Și a trebuit să vie crunta boală! ca lovind în Prințul României, să se arunce neliniște și sfășiere de inimi în acest de tihnă locaș, împrăștiind neliniștea și tulburarea de suflete în casa întregii Români.

Nici-odată Castelul Cotroceni n'a gemut de atîta lume, de o lume ce și ea gemea și poate nicăiri, într-o clipă dată, nu s'a simțit atîta durere, durerea unui întreg popor!

În parcul încântător, printre două alee de nisip, pe unde toată ziua se joacă micii prințșori, copilașii României, vezi straturi de flori, în colorii vii, și din aceste flori unele au fost rupte, de mîna gingașă a Prințesei României, pentru a fi împrăștiate pe patul Augustului bolnav.

Dar azi dinspre Castelul Cotroceni bate un vînt de liniștire și alinare. Copacii din fâlnicul parc, chiar ei înșiși, în dulce șoaptă, par a-și spune fericirea ce simt ear' Români, își lunecă din gură în gură o vorbă mai bună, descrețind frunți, dînd voce unui suris să se nască pe buze.

(După „Epoca“).

NOUTĂȚI

Protopresbiteratul Albei-Iuliei s'a prelat în administrare la 27 l. c. adm. protopresb. P. Popoviciu din Abrud în urma mutării la Sibiiu a dlui protopresb. N. Ivan. Cu acest privilegiu preoției și poporul din tract a venit în număr frumos la Alba-Iulia, spre a-și arăta iubirea cătră fostul protopresbiter. Sala școalei în care dl. asesor N. Ivan și-a luat rămas bun prin o vorbire frumoasă, a fost îndesuită de public. Preoții și învățătorii au fost toți de față. A urmat apoi un banchet splendid la care au luat parte peste 80 de persoane. Ultima faptă frumoasă a dlui asesor N. Ivan înainte de a se depărta de tractul în care a muncit 5 ani, a fost că, cu acest privilegiu a dăruit 100 fl. cu scopul de a se pune temeliea unui fond spre a se putea înființa un „Convict“ pentru fiii acestui tract cari cercetează școalele străine din Alba-Iulia. Nobila faptă a dlui asesor Ivan, se laudă de sine și merită să fie urmată mai ales de fiii acestui tract!

*

† Ioan Dolean, tînerul de care toți cunoșcutii sei legau așa frumoase speranțe, a încetat din viață la 2 Iunie n. în etate de 23 ani. A fost colaborator la »Tribuna« din

1893 până la »crisă«, și a dat dovezi de un frumos talent de scriitor și de foarte bun ziarist. Idealist curat, el își punea toată inima în luptă, pentru a contribui la apropierea cauzei, de ținta ideală! Regretăm din inimă pierderea iubitorului coleg și alăturându-ne la doliul mamei și rudelor sale, îi zicem: Dormi în pace, suflet bun!

*

Logodnă. Dl. Dr. Enea Draia, avocat în Abrud, și-a încredințat de fiitoare soție pe gentila d-șoară Hortensia Mihaie din Orăștie. Trimitem călduroase felicitări.

*

Pușcă teribilă. O telegramă de Mercuri din Berlin vestește că fabricantul de arme Mauser a inventat o pușcă neîncăpută mai pre sus de toate cele de până acum: să umeple cu 6, și 10 și 20 de patroane și după întâia pușcare, să încarcă singură de nou, pășind o patroană în locul celeilalte, așa că numai decît poate fi tras al doilea, al treilea până la cel din urmă foc, fără ca pușcașul să trebuiască să se miște ceva. De isbit nu isbește deloc, și toată greutatea acestei arme-minune, este abia de 2 kilograme (cea de azi în armata noastră e vre-o 8 kilograme).

*

Timpul pare că nu voește să ne slăbească din dragostea ce ni-a arătat acum săptămîni întregi. Mercuri, Joi, și azi, Vineri, ear' a plouat; și dacă nu va da spre bine Sîmbătă și Duminecă, petrecerea populară de Luni, se va putea ținea, în pădure nu fiind pămîntul ud, ci în pavilionul vre-unui otel.

*

Pacea între Grecia și Turcia înaintează, ce-i drept încet de tot, se vede că vor s'o coacă bine, să ție mult. Și va și ținea. Grecia nu în curînd o să mai capete poftă de a o sparge. Totul se face prin mijlocirea puterilor și sub ocrotirea lor.

*

Meritul „ügyes“-ului fîslogăbiru Fodor e, că comunicația comunelor vecine Orăștiei spre Jibot, Vinerea, Cugir etc., este acum de un an întreruptă, stricat fiind drumul în preajma haltei Romosului, și până azi încă nu s'a mai adus în ordine, spre marea pagubă a negoțului Orăștiei, a țîrgului, și a tuturor binefacerilor ce urmează din o comunicație regulată! Domnii dela comitat i-ar putea da medalie pentru-că e așa de »derék« întru împedecarea intereselor poporațiunii cu a cărei »administrare« e încredințat!

*

Examenale publice la școala română gr.-cat. de fete din Blaj, cu finea anului școlastic 1896/7, s'vor ținea în zilele de 17, 18, 19, 20 Iunie st. n., ear' în 21, cetirea clasificărilor și împărțirea premiilor.

Notiță Literară.

Din „Enciclopedia Română“ o apărut fasciculul al 4-lea al volumului I, cuprinzînd cuvintele dela Așango—Balneografia (coala 19—24.) cu mai multe ilustrațiuni și o hartă (Asia). Foarte frumoasă e ilustrația „Băile Herculanee“ cu fotografia bisericii gr.-or. române în mijloc, hotelul »Rudolf« etc.

Nu știm însă ce caută în »Enciclopedia« aceasta română, biografii, și încă foarte amănunțite, a unor bărbăți maghiari pentru noi absolut indiferenți?

Deja în primul fascicul ne procopsește cu cunoștințe că cine e „Abonyi Árpád“, colaborator mai la toate foile maghiare, „Abonyi Lajos“, care a scris »o mulțime de romane cari prin motivele lor naționale (maghiare)... i-au asigurat loc între scriitorii beletristici de primul rang...“

Bine redacție dragă de »Enciclopedia română«, sînt acestea așa grozăvenii, așa ucruri neapărat trebuincioase pentru familiile române, ca să le cuprînzi în o Enciclopedia estrînsă până la extrem, o enciclopedie ce rece în România în peste 3000 exemplare?

Astea pe pagina 8. Pe pagina 9, afli apoi un mai puțin ca 4 „Abányi“: Emil senior i Emil iunior, Cornel sen. și Cornel iun. Toți trebuie că-s »celebrități« lumești, că alt-cum nu i-ai cuprinde până la unul? Să vedem ce ne știe spune în cîntesene, Enciclopedia despre cel dintâi:

„Abányi Emil senior: publicist și dramaturg magh. n. 1820. † 1850. a fost redactor la ziarul lui Kossuth »Pesti Hirlop« și director al foii »Jövő«!“

Atît! Ați auzit mă rog? Nu-i așa că a pîst om »mare« dacă a fost el redactor la o baie a lui »Kossuth«, căt nu-l poți lăsa afară în „Enciclopedia română“, care are să dea cel mult 2 volume? E ridicol! Celalaltii 3 sînt tot atît de cu »merit« introduși. Și alții upă ei.

În fasciculul cest nou aflăm 3 »Asbóth«-i între care cel dintâi ai mai admite cumva și între, căci ca general »s'a distins în apărarea poporațiunii române față de bandele i — Rozsa Sándor... dar' ce caută al doilea și al treilea? Pentru ce »merite«? Nu ai putem înțelege!

Dacă se va ținea programul acesta așa de »atent« față de toți »bărbății« maghiari, când va fi la fine, vom număra în »Enciclopedia română« de trei ori atîtea nume de »celebrități« maghiare, pe cîte române!

Avem multe cuvinte de-a fi cu totul în contra acestei proceduri, de-a introduce, prin enciclopedie, în casele române reclamă așa intensivă »literaturei« și »artei« ungurești!

Nu șovinistă ar fi fost redacția »Enciclopediei« de lăsa afară aceste reclame maghiare, ori de-o va face pe viitor, ci — cumintel!

*

„Iancu de Hunyad“, cercetare istorică de Iosif Bălan, profesor în Caransebeș, este numele broșurei a 2-a apărută în »Biblioteca Noastră« sub direcția dlui Enea Hodoș, la Caransebeș. Prețul ca și a broșurei prime. De vînzare la toate librăriile române. Recomandăm călduros. Nr. 3 va fi: »Versuri și proză« de G. Coșbuc!

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

„Isolată într'un colț îndepărtat de lume“... „Gavalerii“ au declarat, cam mînioși, că nici ei nu mai tîn sus coșurile cu flori, dacă „adoratele“ la picioarele cărora doreau să le arunce, nu mai vin acasă. Abia i-am înblânzit, că o să-i las pe ei să meargă la ele, cît de curînd, ori — să-i duc însumi... Dor.

»Ai noastre... Deși timpul e ploios, totuși pe la noi sute de „fluturări“ ne zboară pe dinainte... Eu zilnic alerg după „unul“, care e mai „domestic“ ca „al nostru“ de pe acolo!... De-mi va succede să-l prind în „sac“, apoi... aulico maică! „Bună mmeață“.

„Joujou... Complimente dela ceata întreagă de... credincioși; dorință ferbinte însă, ca să nu te afle „acasă“, ci pe cînd ele sosesc acolo, mata să sosești între cei-ce ți-le trimit... „Prichindel“.

FEL DE FEL

Crâmpree de gândiri:

În mulți oameni a greși e singurul lucru omenesc.

O minune a raiului a fost aceea, că Adam și Eva s'au iubit fără a fi jaluzi...

Nouzeci-și-opt de procente ai oamenilor sînt căuțatori după — aur...

*

Ce-i »mormonismul«.

Băiatul: Mamă, la ce fel de oameni le zic »mormon«?

Mama: La de aceia, cari au avut 30—40 de femei!

Băiatul: O, asta e ceva grozav!

— Și de ce ții tu că-i grozav?

Băiatul: Închipue-ți numai d-ta, să capete băiatul bătae dela 30—40 de mame!...

POSTA REDACȚIEI.

Tuturor cetitorilor noștri:

SĂRBĂTORI FERICITE!

D-lui I. B. și L. P. în C. S. Sosită prea tîrziu. În oarecare număr viitor, va urma.

Dlul N. T. »de pe țîrmu n'străinării... Primești foaia? Scrie ca să știm.

Pentru Convictul din Brad.

Afară de sumele publicate de noi în numărul 13 al »Revistei« din ăstan, (și între care suma a doua din Bucium-Șasa s'a tipărit greșit, 18 în loc de 8, ceea-ce prin asta îndreptăm), — au mai incurs, după listele ce le publică dl. director gimnasial George Părău, încă următoarele:

Din Buceșiu, comună în Zarand, lista dlui preot Ioan Biru, pe care au contribuit: Dl. Petru Plastea 1 fl., A. Crăciun 1 fl., I. Biru, paroch 1 fl., Nicolae Marc lui Moise Nicolae Marc, George Miclăuș, S. Miclăuș, Marc Șandru, Miha Candin, George Bucur, Nicolae Marc, crășnic, cîte 10 cr., I. Șofron 20 cr. Laolaltă 4 fl. v. a.

Din Cămpeni lista dlui Dr. Zosim Chirtop, adv. cu contribuiri dela: Dr. Z. Chirtop 5 fl., Dr. Basiliu Preda 2 fl., Vasiliu Andreș 1 fl., Iuliu Poruț 1 fl., George Corcheș 1 fl., M. Palade 1 fl. Laolaltă 11 fl.

Dl. Teodor Baianțiu, preot în ?, a trimis o listă cu contribuiri dela: T. Baianțiu 1 fl., T. Haneș 1 fl., Ioan Blidariu 30 cr., Rom. Raduloviciu 1 fl., Dim. Iosof 50 cr., Dionisiu. Feneș 1 fl., V. Nicorescu 50 cr., G. Popoviciu 30 cr., N. Barbon, preot 40 cr., Iuliu Neamț 50 cr., Matein Vasilies 50 cr., Virgiliu Lușoșan 20 cr., Anton Angel 50 cr., George Gârbocea 50 cr. Laolaltă 8 fl. 60 cr.

Din Ciuciu (l. Hălmagiu) dl. Andreea Puticiu a adunat dela: A. Puticiu 4 fl., Nic. Balta 1 fl., comuna bisericească Ciuciu 1 fl., D. Nemeș, N. Halmagy 2 fl., Nicolau Costina 1 fl., Ioan Leuca, par. în Lazuri 2 fl., Nicolae Sirca 2 fl., Petru Iurca 2 fl., Toma Crai-nic 1 fl., T. Iuga 1 fl., Puskás János 1 fl., N. Moskovits 1 fl., Laurentiu Iuga 2 fl., G. Sima 1 fl., Tzigler Ferencz 1 fl., George Vusdea 1 fl., P. Codrean 30 cr., Mihail On-

cea, Ioan Oncea, G. Miciaș, I. Codrean, A. Tomșa și I. Oncea câte 20 cr., N. N. 1 fl., Nicolae Magier 1 fl., comuna bisericească din Vidra 2 fl., Nicolae Mișuza 1 fl., Arseniu Leuca 1 fl., comuna bisericească Lazuri 2 fl., Ioan Rob 1 fl., Illica Todor 1 fl., Florea Magier 50 cr., com. bisericești: Magulicea, Groos, Aciuva, Poiana, Ciuciu câte 2 fl., Pavel Petrișor 1 fl., Sofia Iova 50 cr. *Laolaltă 47 fl. 50 cr.*

Din **Leșnic** a adunat dl preot *Georgiu Popoviciu* dela: G. Popoviciu, par. 10 fl., Nicolau Sinca 1 fl., Petru Sinca 3 fl., George Nicoară 1 fl., Alexandru Petreu 50 cr., Ignat Popoviciu 2 fl., Iosif Părv 1 fl., Mihaiu Bele 50 cr. *Laolaltă 19 fl.*

Din **Certege** a trimis dl *Constantin Cothișel*, preot, dela: C. Cothișel 10 fl., Nicolae Palade 2 fl., Nicolau Cothișel, primar 3 fl. *Laolaltă 15 fl.*

Din **Cuiedin** a trimis dl *Terente Micluța* dela: T. Micluța 2 fl., Letiția Micluța 1 fl., Pinte Lupșa 1 fl., Ioan Borlea 1 fl., Paul Crognan 1 fl., Pinte Radu 1 fl., P. Terpe 1 fl., G. Stoia 50 cr., d-șoara Silvia Stoia 1 fl., Al. Nica 50 cr. *Laolaltă 10 fl.*

Din **Rieni** dl *Alexandru Sabo*, paroch în Rieni au contribuit: Terentiu Popoviciu 1 fl., T. Oncea, notar 1 fl., Iosif Brașovan 1 fl., Al. Popa, Petru Dabu, Mihaiu Popoviciu, Teodor Andreiu, Traian Cucu câte 50 cr., N. N. 10 cr., N. N. 10 cr., Vasiliu Lealha 30 cr., G. Bogdan 30 cr., V. Popa, Al. Popa și N. Horgia câte 50 cr., N. N. 20 cr., V. Corbu 50 cr., Petru Baci 20 cr., T. Pop, A. Pelle și A. G. câte 50 cr., Al. Sabo 1 fl. *Laolaltă 11 fl. 20 cr.*

Din **Boița** (lângă Sibiu) *Petru Indrieș* a adunat dela: Ioan Druhora 1 fl., Ioan Stoia 50 cr., Iordan Cloaja, Ioan Boivocan, Ioan Bratilescu, Radu Istrate, Irimie Răduțiu câte 50 cr., Petru Indrieș 1 fl., I. Necșa și Ioan Simtion câte 50 cr. *Laolaltă 6 fl.*

Din **Deva** dl *Toma Rosu*, inv., a adunat dela: F. Hosszu Longin, adv. 5 fl., Andreiu Pop 1 fl., Longin Ardelean 1 fl., Nicodin Ardelean 1 fl., I. Crișovan 1 fl., Toma Roșu 1 fl. *Laolaltă 10 fl.*

Din **Baia-de-Criș** dl *Dr. I. Robu*, medic, a trimis dela: Teodor Pop, adv. 10 fl., Dr. I. Robu 1 fl., Iuliu Ciuciu 1 fl. *Laolaltă 12 fl.*

Din **Șiria** au contribuit pe lista dlui *Ilie Balta*, notar: Ilie Balta 5 fl., Dimitrie Tomuș 1 fl., N. Lazarescu 30 cr., Iov Tomuș 50 cr., Vasile Popoviciu 1 fl., Ioan Lekiti 50 cr., Sav Cojan 20 cr., N. N. 1 fl., Șotron Aradan 1 fl., George Filipaș 10 cr., Teodor Lazarescu 30 cr., Ioan Bulz și Savu Lazarescu câte 10 cr. *Laolaltă 11 fl. 10 cr.*

Din **Crăciunești** a aduflat dl preot *Ilie Cosma* până acum 30 fl.

Au intrat deci cu totul până acum suma de **536 fl. 90 cr.**, din care detragându-se speșele în sumă de 68 fl. 20 cr., *reține în favorul Fondului de Convict un venit curat de: 468 fl. 70 cr.*, care sumă s'a și elocat pe rînd, după-cum a încurs, la societatea de credit și economii „*Crișana*“ din loc, spre fructificare.

Primească toți domnii contribuitori precum și cei-ce au binevoit a colecta, cordiala mulțumită în numele tinerimii studioase.

Pentru redacție responsabil: **Ioachim Muntean.**

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
--------	-------------------	----------------

Dumineca Rusaliilor.

Dum.	1 (†) Rusaliile	13 Antonie
Luni	2 (†) P. Nicef.	14 Vasilie
Mărti	3 (†) M. Lucian	15 Vit
Merc.	4 P. Mitrofan	16 Beno
Joi	5 M. Dorotei	17 (†) Joia verde
Vineri	6 P. Visarion	18 Gervasie
Sâmb.	7 M. Teodot	19 Iuliana

LOTERIE

	Tragerea din 29 Maiu st. n.				
Sibiu:	65	40	26	84	44
	Tragerea din 9 Iunie st. n.				
Timișoara:	47	10	11	32	15
	Tragerea din 5 Iunie st. n.				
Budapesta:	3	43	37	82	33
	Tragerea din 2 Iunie st. n.				
Brünn	66	22	33	12	34

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000.

(196) 6—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;

2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;

3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;

5) arîndează și exarîndează realități;

6) cumpără și vinde efecte publice;

7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vindere conform Prospectului staverit de Direcțiunea institutului sub Nr. 68/1897.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, în Iunie 1897.

Direcțiunea.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000. Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

(165) 8—

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un

Stabiliment de flori

și sînt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu ori-și-ce fel de flori!

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc îndată comande de buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte

etc. cu cele mai moderate prețuri.

Comandele din afară se efectuesc îndată și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.

Elisa Hedwig

florăreasă.

25—26

BUCHETE DE NUNTĂ

Intreprinzător român!

Subscrisul am onoare a face cunoscut onoratului public român, îndeosebi însă onoratelor comitete bisericești și școlare din comitatul Hunedoarei, că iau în întreprindere și îndeplinesc zidiri de

Case, școale și biserici,

după ori-ce plan, lucru bun, cu prețuri cât se poate de cinstite, ușoare.

La trebuință găsesc însumi întreg planul de zidire!

Am zidit până acum frumoasele școli din comunele Romos, Romoșel, Balomir, etc. În Orăștie: școala catolică, asilele de copii, sinagoga evreilor, sala de gimnastică a colegiului etc., ear' acum am în întreprindere biserica din Beriu și cea din Câmpuri-Surdac, și alte edificări.

Recomandându-mă binevoitoarei atențiuni a publicului nostru și din alte părți, semnez cu multă stimă

(164) 9—15

Nicolae Părau,

edificător, în Orăștie.

„FAGEȚANA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI

în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalisate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

(184) 7—12

Direcțiunea.